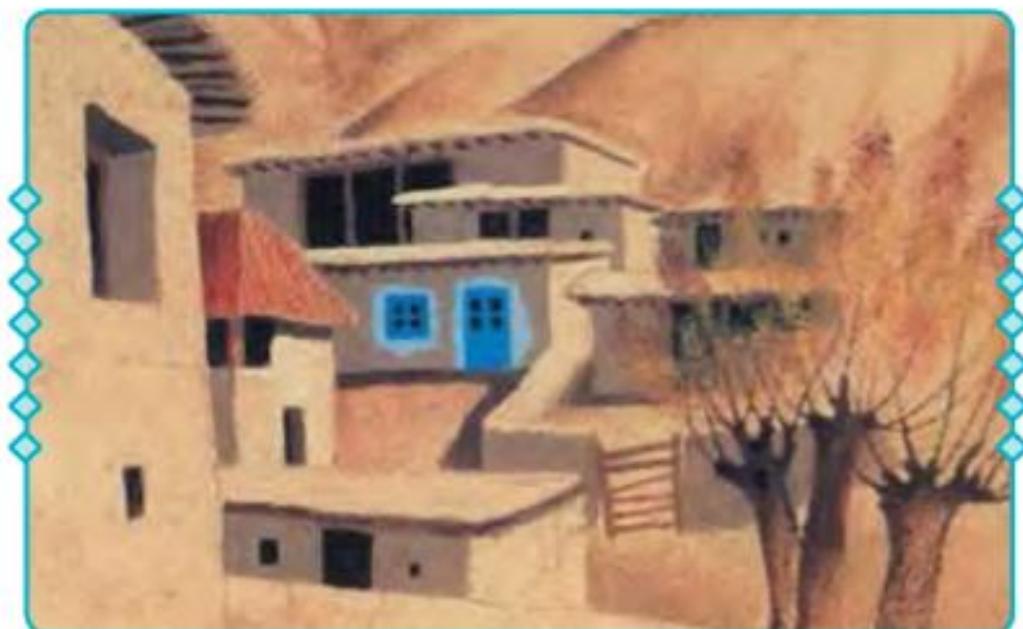

تصویرنویسی

انشای آزاد

یکی از دو تصویر زیر را انتخاب کنید
و در نوشته‌تان به تصویر بکشید. پس از
اینکه نوشته‌تان را در کلاس خواندید،
دوستان شما باید تشخیص دهند که
انشای شما، مربوط به کدام تصویر است.

آینه‌ی کودکی

عکس‌ها، خاطرات کودکی را در من تازه می‌کنند. عکس‌ها برایم آینه‌ای هستند که دامن گلدار و چین خردۀ‌ی کوتاه خردسالی ام را نشانم میدهند. عکس‌ها تمام زندگی من‌اند.

یادش بخیر؛ آن روز‌ها با عروسک‌های زشت و زیباییمان از پله‌ها و دیوارهای کاه گلی بالا میرفتیم تا به پشت بام برسیم و لواشک‌های افتاب خورده و ترش را بچشیم.
چقدر در هوای گرم لواشک می‌چسبید!

چه روز‌هایی که از درخت‌های خشک بالا میرفتم و پاها و دست‌هایم را زخم می‌کردم. مادرم دعوا‌ایم می‌کرد و من مقصراً لباس‌های پاره ام را شاخه‌های خشک میدانستم.

چقدر رنگ پنجره‌هاییمان را دوست داشتم که پدرم آنها را به رنگ آسمان کرده بود. چه زیبا و مهربان بود دست‌های آسمانی پدرم.

چه شب‌ها که روی پشت بام، ستاره‌های بیابانی را نگاه می‌کردم و آنها را از آن خود میدانستم.

کودکی ام را دوست داشتم...

عکس‌ها خاطرات کودکی را در من تازه می‌کنند. لباس‌های خاکی همچون دلهاي مردم محله، خاکی. نمیتوانم به این سادگی نور نارنجی خورشید را از خاطر ببرم.

با دیدن عکس‌ها این جمله مرحوم حسین پناهی در ذهنم می‌اید که می‌گفت:

«کی تاحالا به بچگیش برگشته؟ کی؟ کجا؟»